Četvrtak, 05.03.2020.g.

(preuzeto s portala "DNEVNO.HR")

Neki dobivaju mnogo milosti, a neki manje! Evo zašto je to tako ...

"Isus se udostojao da me pouči o toj tajni zašto sve duše ne dobivaju

jednaku mjeru milosti' napisala je mala Terezija od Djeteta Isusa u svojoj

Knjizi prirode iz koje vam vadimo ove predivne citate.

Mala Terezija od djeteta Isusa, predivna je svetica, i zapravo jedina

službena naučiteljica Crkve koja je bila apsolutno teološki neuka, jer sva

njena pronicljivost dolazila je direktno iz Božje kreacije koju je po milosti

Božjoj mogla promatrati u svoj Božjoj silini.

Ova svetica posebna je po svojoj djetinjoj vjeri, vjeri koja nas sve ostavlja

bez daha- ‘Isuse budi moja loptica i igraj se sa mnom’ rekla je mala

Terezija od Djeteta Isusa i prikazala svijetu na koji način mu čovjek treba

pristupati, kao prijatelju.

Ona je na slikovit način objasnila i zašto Isus daje nekome više, a nekome

manje milosti!

“On je pred moje oči stavio knjigu prirode i ja sam shvatila da je sve cvijeće što ga je On stvorio lijepo, da sjaj ruže i bjelina ljiljana ne uklanjaju miris male ljubice ni čarobnu jednostavnost tratinčice. Shvatila sam, kad bi svi cvjetovi htjeli biti ruže, priroda bi izgubila svoj proljetni ures, a polja ne bi bila išarana tako raznolikim cvijećem….

Tako je i u svijetu duša, koji je vrt Isusov. On je htio stvoriti velike svece koji koje mogu usporediti sa ljiljanima i ružama, ali, on je stvorio i mnogo manjih svetaca koji se moraju zadovoljiti time da budu ljubičice ili tratinčice, određene da razveseljuju pogled dragog Boga kad ga spušta k

svojim nogama.

Savršenstvo se sastoji u vršenju Njegove volje, da budemo ono što On

hoće da budemo ...

Doista, budući da je svojstvo ljubavi da se ponizuje. Kad bi sve duše bile

iste, duše visokih ljiljana, svetih učitelja koji svojom naukom rasvjetljuju

Crkvu, tad se dragi Bog ne bi spuštao dosta nisko da nas sve malene

obuhvati svojom ljubavi.

Ali, on je stvorio dijete koje ne zna ništa i samo plače kao i bijednog

divljaka koji ima samo prirodni nagon da se po njemu ravna i On se

udostojao silaziti sve do njihovih srdaca – to su ti poljski cvjetovi koji ga

očaravaju…

Spuštajući se tako dragi Bog pokazuje svoju beskrajnu veličinu. Kao što

sunce u isti čas obasjava visoke cedre i svaki mali cvijetak kao da je jedini

na zemlji, isto se tako naš Gospodin bavi svakom dušom kao da joj nema

ravne.

I kao što su u prirodi sva godišnja doba raspoređena tako da se u

određeni dan rascvjetava i najponiznija tratinčica, isto je tako kod Njega

sve usklađeno na dobrobit svake duše.”

I njezina kratka molitva pokazuje nam njen pronicljivi duh djeteta:

"Vječni Oče, sin tvoj jedinorođeni, slatko Djetešce Isus, moja je

svojina. Ti si ga dao meni. Ja ti prikazujem neizmjerne zasluge

njegova Božanskog Djetinjstva, pa te u njegovo ime molim,

pozovi u nebesku radost mnoštvo malene djece, koja će dovijeka

pratiti Božanskog Jaganjca…"